

عنوان مقاله:

بررسی تاثیرگذاری خودپنداره تحصیلی با سبک های تربیتی (مطالعه موردی: دانش آموزان ابتدایی آموزش و پرورش چابهار)

محل انتشار:

سومین کنفرانس سراسری مطالعات و یافته های نوین در علوم تربیتی، مشاوره و روانشناسی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مجید جشیره - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی- واحد چابهار

خدیجه مومن - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی - واحد چابهار

طیبه هدایتی - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی - واحد چابهار

خلاصه مقاله:

هدف اصلی در پژوهش حاضر بررسی تاثیرگذاری خود پنداره تحصیلی با سبک های تربیتی (مطالعه موردی: دانش آموزان ابتدایی آموزش و پرورش چابهار) است که به صورت توصیفی - همبستگی در شهریور ۱۴۰۱ انجام شد، در این پژوهش از پرسشنامه محقق ساخته سبک az تربیتی و خود پنداره که دارای ۳ سوال ۴ گزینه ای با ضریب آلفا کرونباخ ۰/۷۶۵ و نمونه ی آماری دانش آموز که به شیوه نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند استفاده کرد خودپنداره ی تحصیلی را شاخص تصور دانش آموزان از خود و رابطه ی آن با پیشرفت سایر دانش آموزان کلاس تعریف می کند. این مفهوم بی گمان مبتنی بر بازخوردهایی است که وی در فعالیت های آموزشی از نمره ها، آزمون ها، معلمان، والدین و همسالان خود دریافت می کند شخصی به نامبامیرمند با توجه به تحقیقاتی که بر روی تربیت والدین انجام داد روش های تربیتی را به ۴ سبک مختلف تعریف کرد. این سبک ها شامل: مستبدانه، سهل گیرانه، طردکننده و مقتدرانه هستند کده در ادامه هر یک را با جزئیات بررسی می کنیم. براساس استنباط های انجام شده می توان نتیجه گرفت که خودپنداره تحصیلی با سبک های تربیتی مقتدرانه و سهل گیرانه همبستگی مثبت و معنی داری دارد و با سبک سلطه گرانه همبستگی منفی دارد بنابراین می توان نتیجه گرفت که بین خودپنداره تحصیلی و سبک های تربیتی ارتباط مثبتی دارد. پیشنهاد می شود در پژوهش های آتی راجع به الگوهای تربیتی مقالاتی نوشته شود.

کلمات کلیدی:

خودپنداره تحصیلی، سبک تربیتی، دانش آموزان ابتدایی، آموزش و پرورش چابهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1556748>

